

Motion till riksdagen
2006/07:Kr286

av Cecilia Widegren (m)

Spelmonopolet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om spelmarknaden.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att verka för målsättningen att det avsätts 1 % av spelbolagens omsättning till spelberoendevård.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till SoU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Det satsas begränsade summor på att bota spelmissbruk samtidigt som statliga spelbolag satsar stora summor på reklam för att locka nya spelare. För att undvika risken för intressekonflikter mellan att locka nya spelare och hålla människor borta från beroendebeteende bör det statliga spelmonopolet ses över och öppnas upp för fler aktörer.

När man öppnar för flera intressenter på den svenska spelmarknaden finns det flera lösningar för att säkerställa att resurser förs tillbaka till idrotten och spelmissbruksvård. Två exempel kan lyftas fram som intressanta. I Storbritannien avsätter spelbolagen 15 % av omsättningen i en avgift/skatt som går till statskassan för att användas till statens utgifter. I dagsläget, utan den verksamhet som internationella bolag har i Sverige, skulle det innebära att 5,4 miljarder kronor skulle kunna avdelas till bl.a. idrott och beroendevård. Det kan jämföras med de 1,2 miljarder kronor eller 6 % av omsättningen som går till idrotten i dag. Värt att notera är också att den socialdemokratiska regeringen endast satsade 14 miljoner kronor på spelmissbruksvård samtidigt som de satsade över 1 miljard kronor på att locka folk att spela. För att visa allvar i arbetet bör 1 % av det svenska spelandets omsättning gå direkt till berondevård och forskning i ämnet.

Ett annat sätt som bör övervägas är en försäljning av licenser för dem som vill bedriva spel i Sverige. Med försäljningen av licenser får staten intäkter som kan användas för att ta ett socialt ansvar mot spelare som fastnar i missbruk och till idrottsrörelsen som är grunden till spelandet. Med licenser kommer även ett kontrollverktyg – indragning av licens – om något bolag bryter mot regelverket.

Med fasta avgifter eller licens måste tydliga och stränga regler om ålder, marknadsföring och öppenhet för myndighetskontroller införas. Att monopolet försvinner innebär inte att reglerna försvinner. Snarare kan de efterlevas hårdare när staten inte har något egenintresse.

Spelberoende är ett växande problem, och risken är att det ökar när allt fler spelformer erbjuds via både spelombud och Internet. Regeringen har ett stort ansvar när det gäller konsekvenserna av spelmissbruk eftersom staten äger det största spelbolaget i Sverige. Svenska Spel gjorde 2003 en vinst på 4,7 miljarder kronor. Samtidigt avsatte s-regeringen en jämförelsevis mycket liten summa, 14 miljoner kronor, vilket ju inte ens är 1 % av vinsten, för att minska spelberoendet. Inför 2005 ansåg Folkhälsoinstitutet att det behövdes satsningar på 40–50 miljoner kronor för att stävja spelmissbruket.

Det är viktigt att pengarna mot spelmissbruk används på ett effektivt sätt, och dagens metoder måste utvecklas och utvärderas. Vi har redan nu flera behandlingsmetoder och behandlingshem som var dag hjälper många till självhjälp men som kämpar med små ramar.

Stockholm den 31 oktober 2006

Cecilia Widegren (m)